

[Iver Poulsen.]

ser sin egen retmæssige ejendom, sin egen arbejdsfortjeneste, før den kommer til udbetaling; lønmodtageren får end ikke lov til at administrere sine egne penge. Dernæst vil kildeskattens indførelse betyde skattefradragsreglens bortfald efterhånden. Det er jo hævdet af flere, som har forstand på de dele, og jeg skal huske meget fejl, om ikke netop hr. Peter Nielsen engang har sagt, at efterhånden vil den forsvinde. Men det er i hvert fald vores opfattelse, at den vil forsvinde, og vi ønsker ikke skattefradragsreglen afskaffet, før vi har en grundlovs-sikring af en fast højeste direkte beskatning, og denne må ikke overstige den højeste direkte beskatning, der kan foretages i dag. Hvis man har en sådan sikring, er vi ikke så ængstelige, men ellers mener vi i hvert fald, at en opgivelse af skattefradragsreglen er ensbetydende med, at man opgiver det sidste værn imod en u hæmmet direkte skatteudskrivning.

Jeg hæftede mig ved, at statsministeren sagde, at man med hensyn til kildeskatten havde gode erfaringer fra andre lande, og finansministeren spurgte: hvad med de andre lande, hvad med Sverige? Det syntes jeg egentlig var et lidt underligt spørgsmål, for det er jo kun få dage siden, at en svensk rigsdagsmand ganske klart udtalte sig om kildeskatten, en udtalelse, han byggede på sine erfaringer som rigsdagsmand, og han sagde direkte: jeg vil meget stærkt advare Danmark mod at indføre kildeskatten. Det er dog en røst fra et land, hvor man har kildeskatten. Se, sådan siger man altså i Sverige, og jeg synes i hvert fald, det vil være forkert, hvis vi ikke tager denne advarsel til efterretning, netop fordi den kommer fra et land, hvor man har de praktiske erfaringer.

Endelig fremhævede samme svenske rigsdagsmand, at det jo egentlig var et anslag mod demokratiet, hvis man indførte kildeskatten, fordi man derved forhindrer; at borgerne klart ser den direkte og logiske sammenhæng imellem de offentlige udgifter og skatterne; det er en påstand, der er fremsat fra mange andre sider, og jeg finder den rigtig. Det er i hvert fald meget uheldigt i et demokratisk samfund, at det skal gå, som det hævdes at være gået i Sverige: at det ikke er så meget bruttolønnen, løn-

modtagerne interesserer sig for, men det er nettolønnen, det er, hvad der bliver tilbage, når staten, det offentlige, har taget sin andel. Det betyder noget i et demokrati, at det enkelte menneske hele tiden er helt klar over, hvor store de offentlige udgifter er, og hvad de bruges til. Derfor vil vi meget stærkt opfordre andre partier til at tænke over denne advarsel.

Så er der administrationen. Også fra anden side er det hævdet, og det er sikkert helt rigtigt, at administrationen af et kildeskattesystem vil blive enorm, og der er vist ingen tvivl om; at når der er gået 3-4 år, vil de mennesker, der bliver underkastet et kildeskattesystem, blive noget forbavset, fordi prisen for administrationen bliver så fantastisk høj. Der skal ansættes tusinder af mennesker i denne offentlige administration, og dertil kommer, at det private erhvervsliv får pålagt en administrationsbyrde og administrationsomkostninger, som kun kan afsætte sig i øgede varepriser. Det vil blive en meget dyr fornøjelse. Derfor tror jeg netop, man skal overveje, hvordan det går i andre lande, og hvordan de dér synes om systemet. De uafhængige kan i hvert fald ikke tilslutte sig kildeskatten eller fradragsreglens afskaffelse.

Hvad angår den foreslåede dagsorden, ja, da er den ikke mere ophidsende, end at de uafhængige også kan stemme for den.

Niels Westerby: Den dagsorden, som hr. Poul Hartling har foreslået, har jo været undergivet forskellige fortolkninger fra de forskellige sider, og netop det, at det har været muligt at give så forfærdelig mange fortolkninger, viser jo tydeligere end noget andet, at dette forslag er aldeles intetsigende. Det er i og for sig så intetsigende, at jeg kunne være fristet til at sige, at der ikke er noget at tage stilling til, hverken for eller imod; ja, man er næsten tvunget til at sige stemmer ikke, fordi der ikke er noget at tage stilling til. På den anden side vil jeg gerne — og liberalt centrum vil gerne — vise sig venlig over for hr. Poul Hartling, så vi vil trods alt, selv om vi har betænkeligheder ved at være med til noget, der er så intetsigende, sige ja til dette dagsordensforslag, så vi kan sikre, at det bliver vedtaget i fuld enighed.